

EXPOSICIO DEL FRED

DE L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

I tu?

Encara no has anat a l'Exposició del Fred?

SI VOLS SABER EL QUE ES CALOR... NO BADIS!

"L'Esquilla" t'espera com aquell qui espera un granet de sorra

L'EXIT DE LA NOSTRA MAQUINA DE FER EMBOTITS DE «TRICOT»

Està vist que no n'errem ni una. Ara hi ha més d'un viu que a la vista de l'èxit esclatant i calorós de la nostra Exposició del Fred, sol exclamar:

—Jo prou que m'ho pensava.

Val a dir que cap viu, però, ni nosaltres, que som els més vius del món, no es pensava de debò que la nostra Exposició del Fred fos com ha estat, no un èxit com tot-hom es pensava, sinó més encara, un èxit impensat més gran que els que es pensaven els més grans pensadors del món.

Només cal pensar, posats a pensar que tot el queensem és poc, que a la nostra Exposició del Fred s'han agafat els refredats més grossos i les pulmonies més dobles que hom hagi pescat a la vida.

La cosa no és per culpa nostra, ni és cap imprevisió de la que ens pugui acusar la nostra consciència. Es tracta d'un fenomen físic dels més naturals i senzillament lògics.

Al front fa fred perquè som a l'hivern i a l'hivern fa fred a tot arreu.

Ah! Però si a l'hivern es fa una Exposició del Fred per a remeiar el fred i resulta que aquesta Exposició és un èxit esclatant i hi ha bufetades per entrar, i un cop s'és dins a causa de l'aglomeració a dins fa calor, i quan hom surt, catracrucl! Pulmonia de vuit vàlvules superheterodina i antiparasitària.

Aleshores aquest petit contratemps es converteix en un vehicle formidable que va esbandint la propaganda colossal de la nostra excepcional Exposició del Fred.

Cada vegada que un barceloní estornuda s'esdevé fatalment aquest

pintoresc diàleg, que sembla subvencionat, i malgrat que ho sembla no ho és:

—Atxíss!!!

—Salut!

—Gràcies. Ja m'he reiredat.

—Noi: sí que l'has agafat fort. Que has anat al trenca-ones?

—No, és que vaig anar a l'Exposició del Fred i hi havia una gentada i feia una calor tan gran que en sortir, mira, tu mateix.

—Home, per cert, que ara m'hi fas pensar. Jo encara no he anat a complir com a bon ciutadà i com a bon antifeixista.

—Ah! Tu no hi has anat? Doncs no badis; ves-hi, que gaudiràs com un lladre, riuràs i compraràs veritables gangues, veritables documents de l'humor més històric, que mai no s'hagi fet.

Allò és com una màquina de fer botifarres de llana termògena.

Quin èxit, noi! Quina mina! Una màquina de fer diners per a comprar roba d'abric nova de trinca (i si pot ésser feta a mida) per als combatents del Front.

—I això ho fan amb una màquina de fer embotits?

—No, home, no; això és una metàfora; és com si diguéssim aquelles màquines que per un forat hi fan entrar porcs i de l'altre en surten botifarres.

—Així, vols dir que el ninotaires de L'ESQUELLA són uns porcs?

—No, home, no... i ara! Vull dir que per un forat fan entrar els originals dels ninots publicats a L'ESQUELLA DE LA TORRATXA i per l'altre van sortint: samarretes, calçotets de baieta, mitjons de llana, mantes, capots, bufandes, sueters, etcètera, etc.

—Així ha de semblar a cal dra-paire?

—No; tot és nou de trinca. Només són vells els ninots, però són els originals i tenen un valor artístic i històric, al qual cal sumar el propòsit benèfic que els posa a l'abast del poble, que ja els havia rigut i celebrat...

MES DE 60 PORTADES EN COLORES

Barcelonins, atenció, barcelonins! A l'Exposició del Fred hi trobareu més de 60 portades en colors originals pintades a mà! Són els bocets d'altres tantes cobertes dels números més celebrats que d'ençà del 19 de Juliol del 1936 ha publicat L'ESQUELLA DE LA TORRATXA amb els acudits corresponents i la gràcia corresponent a cada acudit.

Més de 60 dosis d'aquella gràcia que us ha divertit i us ha enlairat el cor en els moments difícils, en els moments grotescos i en els moments tràgics d'aquest moment inoblidable de la Història, que fa més de 16 mesos que dura i que en l'esdevenidor podrà reconstruir les vibracions i les palpitations d'angoixa i d'alegria que heu viscut lluitant per una vida lliure i millor.

MILERS DE DIBUIXOS SELECCIONATS

A més, hi trobareu a l'Exposició de Fred milers de ninots seleccionats, entre els que assoliren més rialles i més elogis per la seva gràciosa perfecció.

Encara que els veieu enganxats de dos en dos o de tres en tres, pen-

seu que sou lliures d'adquirir-los d'un en un, doncs els venem a talls, com el pernil i fins i tot més barats que el pernil mateix.

Potser replicareu que això no alimenta tant; guardeu-vos, però, de dir tal cosa.

Això és l'Aliment de l'Esperit, i no volem discutir si engreixa més un tip de carn d'olla, que el riure, però els neguits aprimen tant com engreixa, ail, el pollastre rostit.

No badeu! Quan passa l'alegria, rieu!

Ara l'alegria som nosaltres.

Ara L'ESQUELLA ha portat a l'Exposició del Fred l'alegria per vosaltres, i l'alegria per als combatents, que d'ací treuran l'abric que els cal per tenir calenta la sang a l'hora d'ésser valents i d'aixafar l'enemic que cobeja de nosaltres i de vosaltres la sal de l'esperit i les llunes que fa el brou de l'escudella.

No badeu!

MILIONS DE NINOTS SENSE DESTRIAR MES BARATS QUE EL XANGUET

Prou que sabem nosaltres que el barat no és xanguet precisament, sinó un peix més gros i més car, o sigui menys barat, malgrat que sem-

bli mentida; però és una manera de dir!

Volem dir que, a més a més dels veritables quadres d'art enganxats a les parets, encara hi trobareu a l'Exposició del Fred una ventrada cartera d'originals de ninots sense destriar a qualsevol preu, a l'abast de totes les fortunes i de totes les dissorts, per a tenir tan sols sigui un record d'aquesta Exposició del Fred de L'ESQUELLA DE LA TORRATXA, a benefici de la roba d'abric per als combatents.

Un record que sigui ensems executòria d'antifeixista conscient, generós i comprensiu, per aquell que l'adquireixi a canvi d'uns bitllets dels quals sempre donarem el canvi.

PREUS!

Sobre això dels preus no tingueu manies: allò que trobeu pujat, regategeu-ho, i allò altre que trobeu barat pagueu-ho doble o triple, segons l'eufòria de la vostra butxaca.

Però no marxeu ni vingueu amb les mans buides.

Penseu que al front fa fred i que a la rera guarda fa vergonya de pensar-hi.

PERE GALLARI

